

ใบความรู้ที่ 8 เรื่อง จรรยาบรรณและคุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจ หน่วยที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง จรรยาบรรณและคุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจ
รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี รหัส ง23101 ภาคเรียนที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์ 1. วิเคราะห์จรรยาบรรณและคุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจได้

จรรยาบรรณ เป็นคำนาม หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก

จรรยาบรรณทางธุรกิจ เป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม มีจิตสำนึกในหน้าที่ของวิชาชีพทางธุรกิจ สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินงานอยู่ โดยไม่ควรหวังเพียงผลตอบแทนทางกำไรแต่เพียงอย่างเดียว ควรระลึกอยู่เสมอว่าถ้าคนในสังคมอยู่ได้ ธุรกิจก็สามารถอยู่ได้

ผู้ประกอบการ คือ ผู้ที่ประกอบกิจกรรมทางธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นการผลิต การซื้อ การขายสินค้าและการให้บริการ โดยมุ่งหวังผลตอบแทนทางกำไร และมีความพึงพอใจส่วนตัวที่จะทำกิจการ แต่ก็ตั้งอยู่ในความเสียดังที่ขาดทุนด้วยเช่นเดียวกัน

1. จรรยาบรรณของผู้ประกอบธุรกิจต่อลูกค้า

ลูกค้า (Customer) คือ กลุ่มบุคคลผู้ซื้อสินค้าหรือบริการทำให้ธุรกิจมีรายได้ มีกำไร สามารถดำรงธุรกิจเจริญก้าวหน้า จึงควรมีจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจต่อลูกค้าด้วยความซื่อสัตย์ ดังนี้

- 1.1 กำหนดราคาสินค้าบริการด้วยความยุติธรรมเหมาะสมกับคุณภาพและปริมาณ
- 1.2 มีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการเอาใจใส่ลูกค้าทุกคน เปิดโอกาสให้ลูกค้าทุกคนซื้อสินค้าและบริการในทุกสภาวะเศรษฐกิจ
- 1.3 ไม่สร้างเงื่อนไขให้ลูกค้ากระทำตาม ปับบังคับควบคุมการตัดสินใจของลูกค้า
- 1.4 ไม่กระทำการใด ๆ เพื่อให้สินค้ามีราคาสูงขึ้นโดยไม่มีเหตุผล
- 1.5 ปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างมีอัธยาศัยไมตรีอันดี

2. จรรยาบรรณของผู้ประกอบธุรกิจต่อผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ (Product) คือ สิ่งที่เสนอขายเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคซึ่งผู้ประกอบธุรกิจต้องมีการควบคุมการผลิตให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ดีมีคุณภาพตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจควรมีจรรยาบรรณต่อผลิตภัณฑ์ดังนี้

- 2.1 ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ สามารถใช้งานได้เหมาะสม มีความสวยงาม มีราคาคุ้มค่า สามารถตอบสนองความต้องการและเป็นที่พึงพอใจแก่ผู้บริโภค
- 2.2 ผลิตสินค้าและบริการได้มาตรฐานอุตสาหกรรม โดยมีการรับรองกรรมวิธีการผลิตตามระบบที่แสดงถึงความปลอดภัยไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เช่น มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) มาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และมาตรฐานระบบคุณภาพ (ISO) เป็นต้น
- 2.3 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ

2.4 ผลิตสินค้าที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยระบุวันผลิตและวันหมดอายุ ที่ตั้งผลิตภัณฑ์ไว้
อย่างชัดเจน

2.5 เปิดเผยความเสี่ยงทุกประเภทที่เกี่ยวข้องหรือเนื่องจากตัวผลิตภัณฑ์ เช่น เครื่องดื่มชูกำลัง มี
ข้อความระบุว่า "ห้ามดื่มเกินวันละ 2 ขวด จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ" ยาฆ่าแมลง มีข้อความระบุว่า "ควร
เก็บให้พ้นมือเด็ก" หรือนมข้นหวาน ระบุข้อความว่า "ห้ามใช้เลี้ยงทารก" เป็นต้น

2.6 เปิดเผยถึงส่วนผสมของผลิตภัณฑ์

2.7 ไม่ตั้งชื่อและออกแบบผลิตภัณฑ์รวมทั้งบรรจุภัณฑ์เลียนแบบผู้อื่น

2.8 ผลิตภัณฑ์ด้านอุตสาหกรรมต้องมีการควบคุมคุณภาพทั้งระบบครบวงจร

3. จรรยาบรรณของผู้ประกอบธุรกิจต่อคู่แข่ง

คู่แข่ง (Competitor) คือ ผู้ที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกับซึ่งต้องมีการแข่งขันกัน บางครั้ง
ต้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน การแข่งขันต้องเป็นไปอย่างถูกต้อง จึงควรมีจรรยาบรรณต่อคู่แข่งดังนี้

3.1 ไม่กลั่นแกล้งหรือให้ร้ายทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม หรือทำการข่มขู่และกีดกันทางการค้า

3.2 การให้ความร่วมมือในการแข่งขันเพื่อสร้างภาวะตลาดที่ดี เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า
การร่วมมือในการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3.3 ไม่ล่วงละเมิดสิทธิตามกฎหมายของคู่แข่งเช่น ละเมิดลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เป็นต้น

3.4 ไม่จารกรรมความลับทางธุรกิจของคู่แข่ง

4. จรรยาบรรณของผู้ประกอบธุรกิจต่อหน่วยราชการ

หน่วยราชการ เป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจต้องมีการ
ติดต่อกับหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้การประกอบธุรกิจยังอยู่ในการควบคุมดูแลของหน่วยราชการอีก
ด้วย ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจจึงควรมีจรรยาบรรณต่อส่วนราชการดังนี้

4.1 ปฏิบัติตามข้อบังคับของกฎหมายในการประกอบธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์ เช่น จัดทำบัญชีและ
เสียภาษีถูกต้องสามารถตรวจสอบได้ และไม่เปิดโอกาสให้ข้าราชการประพฤติมิชอบในธุรกิจของตน

4.2 ไม่ให้สินบนเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ

4.3 ไม่ให้ความร่วมมือสนับสนุนข้าราชการในการกระทำที่ส่อทางทุจริต

4.4 ไม่ให้ของขวัญหรือของกำนัลแก่ข้าราชการเพื่อประโยชน์ของธุรกิจ

4.5 ทำธุรกิจกับส่วนราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นธรรม มีความเป็นมิตรไมตรี

4.6 ให้ความร่วมมือกับส่วนราชการในการทำหน้าที่พลเมืองที่ดี โดยการสละกำลังกาย กำลัง
ทรัพย์ตามความเหมาะสม สนับสนุนด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและชุมชน

4.7 มีทัศนคติที่ดีและเชื่อมั่นต่อส่วนราชการ ให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ

5. จรรยาบรรณของผู้ประกอบธุรกิจต่อพนักงาน

พนักงาน (Employer) คือ บุคลากร ซึ่งเป็นปัจจัยในการประกอบธุรกิจที่สำคัญ ถ้าไม่มีพนักงาน
ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กร ย่อมทำให้ไม่เกิดกิจกรรมทางธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจจึงควรมีจรรยาบรรณดังนี้

- 5.1 ให้ค่าจ้างและผลตอบแทนอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ และลักษณะของงาน
- 5.2 ให้สวัสดิการที่ดี ทำให้พนักงานมีสวัสดิภาพในการดำรงชีวิต
- 5.3 สนับสนุนพนักงานมีการพัฒนาตนเองเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถโดยการฝึกอบรมสัมมนา รวมทั้งสนับสนุนด้านการศึกษา เช่น ให้ทุนการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น
- 5.4 ให้ความยุติธรรมเท่าเทียมกัน ทั้งด้านการปกครองและผลตอบแทน
- 5.5 เคารพสิทธิส่วนบุคคลและความสามารถของพนักงาน โดยไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของพนักงานโดยไม่ได้รับอนุญาต
- 5.6 ศึกษาทำความเข้าใจพนักงานด้านอุปนิสัย ความถนัด ความสามารถ เพื่อจัดหน้าที่ของพนักงานให้เหมาะสมกับงานที่ทำ
- 5.7 ให้ความเชื่อถือไว้วางใจด้วยการมอบหมายงานที่มีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น รวมทั้งให้การยอมรับในผลงาน และส่งเสริมสถานภาพในการทำงานให้สูงขึ้น
- 5.8 ให้คำแนะนำปรึกษาด้วยความเต็มใจทั้งเรื่องงานเรื่องส่วนตัวตามความเหมาะสม
- 5.9 ส่งเสริมสนับสนุนให้พนักงานประพฤติตนเป็นพลเมืองดีต่อสังคมประเทศชาติ

6. จรรยาบรรณของผู้ประกอบธุรกิจต่อสังคม

สังคม (Society) คือ การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มของบุคคล มีหน้าที่ในสังคมแตกต่างกัน มีการแบ่งงานกันทำ มีสิทธิและเสรีภาพในฐานะการเป็นพลเมืองเท่าเทียมกันตามกฎหมาย ผู้ประกอบธุรกิจก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงต้องมีส่วนร่วมช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้ามีความสุข มีส่วนรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมและกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคม ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจจึงควรมีจรรยาบรรณต่อสังคมดังนี้

- 6.1 ไม่ประกอบธุรกิจที่ทำให้สังคมเสื่อมทั้งด้านจิตใจและด้านศีลธรรม เช่น การเปิดบ่อนการพนัน ทำธุรกิจที่สนับสนุนให้เกิดการทำผิดกฎหมายเช่น รับซื้อของโจร เป็นต้น
- 6.2 ไม่ทำธุรกิจที่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ค้าไม้เถื่อน การรุกป่าที่สาธารณะ การปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำลำคลอง เป็นต้น
- 6.3 มีการป้องกันไม่ให้อธุรกิจเป็นต้นเหตุให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมทั้งด้านเสียง สีและกลิ่น เช่น มีการจัดทำบ่อบำบัดน้ำเสีย การเก็บรักษาและทำลายวัตถุมีพิษต่าง ๆ ด้านความปลอดภัย และการรักษาความปลอดภัยด้านอื่น ๆ เป็นต้น
- 6.4 ให้ความเคารพในสิทธิทางปัญญาของบุคคลอื่นหรือธุรกิจอื่น ด้วยการไม่ลอกเลียนแบบโดยไม่ได้รับอนุญาต
- 6.5 ให้ความร่วมมือกับทุกฝ่ายในชุมชนเพื่อสร้างสรรค์สังคมโดยการสละเวลา กำลังกาย กำลังทรัพย์เพื่อความน่าอยู่ของสังคม เช่น ร่วมจัดทำศาลาพักผ่อนผู้โดยสาร ร่วมปลูกต้นไม้ในสวนสาธารณะ ฯลฯ
- 6.6 สร้างงานแก่คนในสังคม ให้มีรายได้ ทำให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ดีขึ้น

7. จรรยาบรรณของพนักงานต่อผู้ประกอบการ

พนักงานต้องมีจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพต่อผู้ประกอบการเช่นเดียวกัน ถ้าทั้ง 2 ฝ่ายต่างปฏิบัติต่อกันด้วยการมีจรรยาบรรณย่อมทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ ดังนั้น พนักงานจึงควรมีจรรยาบรรณต่อผู้ประกอบการดังนี้

7.1 มีความซื่อสัตย์สุจริตมีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียรและมีวินัย

7.2 มีความรับผิดชอบและรักษาทรัพย์สินของกิจการ ด้วยการไม่ใช้ทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุดดูแลรักษาไม่ให้อายุหายและไม่นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

7.3 ประพฤติและปฏิบัติตนให้อยู่ในศีลธรรม ไม่ปฏิบัติตนให้มีผลกระทบต่อนายจ้าง

7.4 ไม่ประพฤติและปฏิบัติสิ่งขัดต่อผลประโยชน์ของนายจ้าง ด้วยการกระทำตนเป็นคู่แข่งชั้นในเชิงธุรกิจการรับผลประโยชน์และเกี่ยวข้องทางการเงินกับคู่แข่งชั้นของนายจ้าง ซึ่งมีผลทำให้เกิดความได้เปรียบและเสียเปรียบในเชิงธุรกิจกับคู่แข่งชั้น

7.5 ไม่ทำงานให้บุคคลอื่น ต้องมีความจงรักภักดีเต็มใจทำงานให้นายจ้างอย่างเต็มความสามารถ ยกเว้นได้รับการอนุญาตจากนายจ้างก่อนซึ่งต้องไม่เป็นอุปสรรคต่องานประจำ

หากทุกภาคส่วนในสังคมได้คำนึงถึงจรรยาบรรณวิชาชีพของตน ย่อมทำให้กลไกทางสังคมสามารถขับเคลื่อนได้ไปในทิศทางที่ทุกองค์กรมุ่งหวังไว้ และได้รับผลตอบแทนที่น่าพอใจทั้งสองฝ่าย

8. คุณสมบัติของผู้ประกอบการ

1. ต้องเป็นนักแสวงหาโอกาส คือจะต้องเป็นผู้มองเห็นโอกาสและหาช่องทางทางการค้าได้ตลอดเวลา แม้จะตกอยู่ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ

2. ต้องเป็นนักเสี่ยง ต้องกล้าได้กล้าเสีย พร้อมทั้งจะดำเนินการทันทีเมื่อมองเห็นโอกาส อย่างมั่วรีรอ มิฉะนั้นจะสายเกินไป ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ

3. ต้องเป็นคนมีความคิดริเริ่ม หรือสร้างสรรค์ ในการผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ ออกสู่ตลาดที่มีสภาพการแข่งขันสูง

4. ต้องเป็นคนที่ไม่ท้อถอยง่าย มีความอดทน โดยเฉพาะระยะเริ่มก่อตั้งธุรกิจ จะต้องประสบกับปัญหามากมาย ถ้าแก่หรือผู้ประกอบการที่ยืนหยัดอยู่ได้ จะต้องเป็นคนที่มีความอดทนสูง

5. ต้องเป็นคนที่ใฝ่รู้อยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาทำให้สามารถปรับตัวได้เสมอ

6. ต้องเป็นคนที่วิสัยทัศน์กว้างไกล ทำให้ธุรกิจมีทิศทางที่ชัดเจนไม่เดินทางออกนอกกลุ่มนอกทาง สามารถมุ่งไปสู่อนาคตด้วยเป้าหมายที่วางไว้อย่างแน่นอน

7. ต้องมีเครือข่ายดี เพื่อที่จะทำได้ประโยชน์ทั้งด้านข้อมูล และการได้รับความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ จากเพื่อน ๆ หรือเครือข่ายได้เป็นอย่างดี

คุณสมบัติเฉพาะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

1. ความมุ่งมั่น ปรารถนาและพยายามที่จะดำเนินธุรกิจให้สำเร็จให้ได้ (Passion) มิฉะนั้นจะทำให้สูญเสียทั้งเงินทุนและเวลา

2. มีความสามารถในการตัดสินใจในภาวะวิกฤต ด้วยการตรวจสอบทุกอย่างอย่างรอบคอบ (Determination) ไม่ปล่อยให้ตนเองตกอยู่ในโชคชะตาหรือพรหมลิขิตตนเชื่อมั่นว่าตนเองจะฝ่าฟันอุปสรรคและประสบความสำเร็จได้ หากอุทิศเวลาและทำงานให้หนักเพียงพอ

3. ต้องมีความรู้จริง (Knowledge) ในธุรกิจที่ลงทุน เพื่อจะสามารถสนองความต้องการของผู้บริโภคได้

ข่าวที่ 1
“โรงงานปล่อยน้ำเสีย ปลา กุ้ง แม่น้ำตายเกลื่อน”

“โรงงานปล่อยน้ำเสีย ปลา กุ้ง แม่น้ำตายเกลื่อน”

ชาวบ้านพบน้ำในแควพระปรองเกิดเน่าเสีย ส่งผลให้มีสัตว์น้ำลอยตายเป็นจำนวนมาก คาดมาจากโรงงานอาจจะปล่อยน้ำเสียลงมา

วันนี้ 29 มี.ค.60 นายวิวัฒน์ นาธรรมงาม รองนายก อบต.ย่านรี อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี แจ้งให้ผู้สื่อข่าวทราบว่า ที่บริเวณคลองพระปรอง ม.1 ต.ย่านรี อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี เกิดน้ำเน่าเสียทำให้สัตว์น้ำ เช่น กุ้ง ปลา นานาชนิดลอยตายเต็มคลอง

จากการตรวจสอบ ที่บริเวณริมเขื่อนหน้าวัดสิกขัตตาราม (บ้านซ่ง) ต.ย่านรี พบว่าในแม่น้ำเป็นสีเขียวเข้มและมีฝ้า บริเวณผิวน้ำพบปลานานาชนิดลอยเต็มลำคลอง ทาง อบต.ย่านรี ต้องนำเครื่องมาตีน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณออกซิเจนในน้ำ พร้อมให้เจ้าหน้าที่ขับเรือหางยาววิ่งไปมา เพื่อให้น้ำหมุนเวียน และจากการที่น้ำเสียส่งผลให้ กุ้งก้ามกรามตัวขนาดใหญ่ลอยขึ้นมาตายเกลื่อนทั่วริมแม่น้ำ รวมทั้งปลานานาชนิด เช่น ปลาแคตปลาตะเพียน ปลากาดำ ปลาเนื้ออ่อนที่ทนต่อสภาพน้ำเสียไม่ได้ลอยตายเป็นจำนวนมาก

จากการสอบถาม ชาวบ้านทั่วไป ทราบว่า คลองพระปรอง เป็นลำคลองที่เชื่อมต่อมาจากจังหวัดสระแก้ว เข้ามาพื้นที่ อ.กบินทร์บุรี และไหลลงสู่อำเภอปราจีนบุรี ที่ ต.กบินทร์ พื้นที่ต้นน้ำของคลองพระปรอง มีโรงงานอุตสาหกรรมเกือบ 10 โรงงาน ในแต่ละโรงงานต้องใช้น้ำในการผลิตทั้งสิ้น ส่งผลให้น้ำในคลองเน่าเสียเป็นระยะทางกว่า 10 กม. ซึ่งในปีนี้มีน้ำเน่าเสียรวม 2 ครั้งแล้ว แต่ทุกครั้งทำให้ กุ้ง ปลา ตายเป็นจำนวนมาก นับพันกิโลกรัม ชาวบ้านจับมาขายและนำไปบริโภค

นายบุญลือ สัสดีอาจ อายุ 75 ปี บ้านเลขที่ 27/1 หมู่ที่ 1 ต.ย่านรี อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี ชาวบ้านที่หาปลาในบริเวณนี้ กล่าวว่า ปลาลอยขึ้นมามาก ตั้งแต่ 2 - 3 วัน ส่วนที่ปลาทายคงมาจากเป็นเพราะ

น้ำเสีย แต่ยังไม่รู้ว่าสาเหตุมาจากที่ใดเพราะด้านบนของคลองพระปรัง มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ริม
คลองหลายโรงงานส่วน นายวิวัฒน์ นาแมงงาม รองนายก อบต.ย่านรี กล่าวว่า"ปลา กุ้ง ลอยตัวขึ้น และตาย
เป็นจำนวนมากเมื่อ 3 วันที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ในเบื้องต้นได้นำเรือมาวิ่งในลำคลองเพื่อแก้ปัญหาไปก่อน
ขั้นต่อไปจะประชุมเพื่อหารือแนวทางแก้ไขและจะแจ้งส่วนราชการระดับสูงต่อไป
ที่มา:Nation วันที่ 29 มีนาคม 2560

ข่าวที่ 2

โรงงานแปรรูปไม้ยางพาราปล่อยน้ำเสีย โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา โรงงานแปรรูปไม้

โรงงานแปรรูปไม้ยางพาราปล่อยน้ำเสีย โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา โรงงานแปรรูปไม้

7 สี ช่วยชาวบ้าน ชาวบ้านที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เดือดร้อนหนัก หลังโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพาราปล่อยน้ำเสีย ชาวบ้านในตำบลนาทราย อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้องเรียนถึงปัญหาโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปและอบยางพาราขนาดใหญ่ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติโดยตรง ทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กว่า 2,000 ครัวเรือน ได้รับความเดือดร้อนอย่างหนัก ที่ผ่านมาเคยร้องเรียนไปแล้วแต่ก็ไร้การแก้ไขชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนต่างบอกว่า มีการลักลอบแอบปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้สิ่งมีชีวิตไม่หลงเหลือในน้ำ น้ำก็มีกลิ่นเหม็นเด็กและผู้สูงอายุมีโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง และมีผื่นคัน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากฝุ่นละอองจากการประกอบกิจการของโรงงาน และปัญหานี้เกิดขึ้นนานแล้วกว่า 20 ปี ต้องทนกับกลิ่นเหม็น กลิ่นฉุนของสารเคมี สร้างมลภาวะในชุมชนอย่างหนัก ชาวบ้านจึงต้องการให้ทางโรงงานปรับปรุงระบบดูดฝุ่นควัน สร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย และไม่ปล่อยน้ำเสียลงพื้นที่ทำกินของชาวบ้านและแม่น้ำลำคลองอีก อยากให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องลงมาตรวจสอบ เพื่อกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เป็นรูปธรรม

ที่มา <http://s.ch7.com/207634> วันที่ 27 ธ.ค. 2559

ข่าวที่ 3

ชาวบ้านร้องโรงงานดังปล่อยควันพิษ-ฝุ่นดำ

ชาวบ้านร้องโรงงานดังปล่อยควันพิษ-ฝุ่นดำ ปะทะกรรมกันจนเกือบจะวางมวย

เมื่อเวลา 11.00 น. วันนี้ (24 พ.ค.) ผู้สื่อข่าวได้รับการร้องเรียนจากชาวบ้านหมู่ 3 ต.หัวไผ่ อ.เมือง จ.อ่างทอง ว่า ได้รับความเดือดร้อนจากโรงงานของบริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน) ปล่อยควันพิษส่งกลิ่นเหม็น และฝุ่นผงสีดำ จึงเดินทางไปตรวจสอบ พบนางกชกร อ่อนดี อายุ 49 ปี ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 3 ต.หัวไผ่ และชาวบ้านกำลังยืนรออยู่

นางกชกร กล่าวว่า ตนและชาวบ้านได้รับความเดือดร้อนจากโรงงานมานาน ร้องเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายครั้งแล้ว แต่เรื่องก็เงียบหายไป จนทุกวันนี้ชาวบ้านทั้ง 9 หมู่บ้านได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็น และฝุ่นผงดำมาก จนเป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ เวียนศีรษะ คลื่นไส้อาเจียนไปตามๆ กัน

ด้านนางวรรธณี จินพละ อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 80/5 หมู่ 3 ต.หัวไผ่ กล่าวว่า ได้รับความเดือดร้อนมาก ต้องปิดหน้าต่างนอนทุกวันทั้งที่อากาศร้อนจัด ฝุ่นผงก็ปลิวมาตกลงพื้นบ้านเป็นสีดำเลอะเทอะไปหมดตามพื้นมีแต่คราบดำ ต้องทำความสะอาดวันละหลายครั้ง เวลาหายใจเข้าไปก็เกิดอาการวิงเวียนศีรษะคลื่นไส้

ด้านนายพินิจ สุนทรชีวะวุฒิ ที่ปรึกษาด้านความรับผิดชอบต่อสังคม พร้อมผู้บริหารของบริษัท ได้มาพบชาวบ้าน และผู้สื่อข่าว โดยกล่าวว่า บริษัทดังกล่าวผลิตผงคาร์บอน ซึ่งเป็นส่วนประกอบในการผลิตยางรถยนต์ ในกระบวนการต้องใช้กากน้ำตาลชนิดหนึ่งในการจับผงคาร์บอนให้เป็นก้อน แต่กากน้ำตาลชนิดเก่าจะมีกลิ่นเหม็น ทางบริษัทขอเวลาอีก 15 วันในการสั่งกากน้ำตาลชนิดใหม่จากต่างประเทศเข้ามาใช้ โดยจะจัดส่งทางเรือขนส่งจึงต้องใช้เวลา

เบื้องต้นทางบริษัทได้นำเครื่องมือตรวจวัดมลพิษมาตั้งเพื่อตรวจหามลพิษที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และเมื่อ 2 วันก่อนขณะทำการขนย้ายถุงคาร์บอน ได้เกิดอุบัติเหตุถุงคาร์บอนตกลงมาแตก ทำให้ฝุ่นผงดำฟุ้งกระจายเป็นจำนวนมาก ทางบริษัทต้องขออภัย และจะแก้ไขให้ โดยจะพยายามเข้ามาดูแลรับเรื่องจากชาวบ้านไปพิจารณาให้มากขึ้น

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ขณะที่มีการพูดคุยกันอยู่นั้น ชาวบ้านเกิดความไม่พอใจบริษัทเป็นอย่างมาก พุดจากโต้เถียงกันรุนแรง และให้บริษัทรับผิดชอบต่อ เพราะที่ผ่านมา ทางบริษัทก็ไม่ได้ใส่ใจที่จะแก้ปัญหาอย่างจริงจัง เพราะปัญหาเกิดมานานแล้ว ซึ่งเกือบจะใช้ความรุนแรงเข้าใส่กัน แต่ชาวบ้านด้วยกันห้ามไว้ก่อน

ที่มา: ASTV ผู้จัดการออนไลน์ 24 พฤษภาคม 2557

บทความที่ 4
คุณตัน ภาสกรนที

คุณตัน ภาสกรนที

กว่าคุณตันจะมาเป็นนักธุรกิจพันล้านที่ประสบความสำเร็จอย่างทุกวันนี้ ใครจะรู้ว่าเขาเคยเริ่มต้นการทำงานด้วยเงินเดือน 700 บาทมาก่อน โดยเริ่มต้นการทำงานตั้งแต่อายุ 17 ปี หลังจากเรียนจบมศ.3 จนมามีธุรกิจแรกเป็นของตัวเองก็คือแผงขายหนังสือพิมพ์ คุณตันล้มลุกคลุกคลานทำงานหาเลี้ยงชีพ ทั้งเจ๊ง ทั้งขาดทุน ฝนตกหนังสือพิมพ์เปียกน้ำ เจ๊งตั้งแต่ก่อนเปิดร้าน แต่ก็ไม่ยอมแพ้ เริ่มใหม่และขยัน ซึ่งเป็นเหตุผลที่คุณตันเป็นเจ้าของธุรกิจได้เร็ว จนมาธุรกิจไออิชิ จากตอนแรกๆ ที่คุณตันต้องจัดการเองทุกอย่างตั้งแต่ซ่อมก๊อกน้ำในห้องน้ำ ดูแลงานเบื้องหลัง ใส่ขาเส้นเซ็ดโต๊ะ จนปัจจุบันมีลูกน้องช่วยทำทุกอย่าง มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจน บริหารบริษัทใหญ่ๆ ได้ด้วยตัวเองคุณตันกล่าวว่าที่ประสบความสำเร็จมากถึงทุกวันนี้ได้ก็เพราะเป็นคนขยัน ไม่ยุ่งกับสิ่งไม่ดี คนเลยอยากจะช่วยเหลือ

บทความที่ 5
ผู้พันแซนเดอร์ส

ผู้พันแซนเดอร์ส

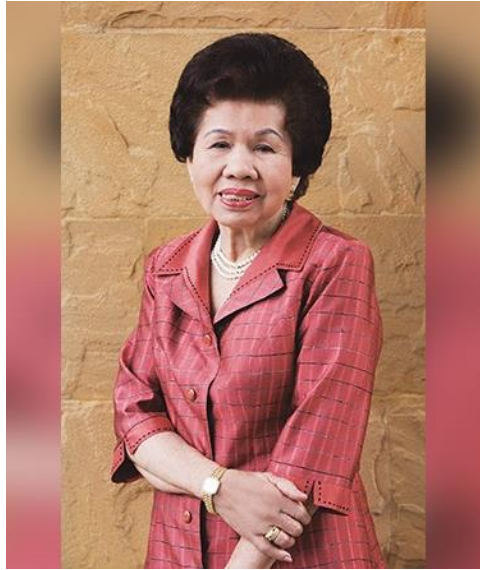
แซนเดอร์ส ต้องรับภาระดูแลน้องชายและน้องสาว ตั้งแต่อายุ 6 ขวบ หลังจากพ่อเสียชีวิต เขาต้องทำงานบ้านทุกอย่าง รวมถึงทำอาหารด้วย และด้วยความสามารถเขาจึงได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดทำอาหารของหมู่บ้านเมื่ออายุ 7 ขวบ เขาเลี้ยงชีพด้วยการหางานทำไปเรื่อยๆ และแต่งงานติดต่อกันถึง 4 ครั้ง เมื่อแต่งงานก็ถูกภรรยาทิ้งไป ด้วยเหตุผลว่าเธอไม่ยอมแต่งงานกับคนที่ไม่มียานทำ

แซนเดอร์สพบว่าสิ่งที่เขาทำได้ดีก็คือการทำอาหารก็เลยไปเริ่มทำงานเป็นพ่อครัวที่ร้านอาหารเล็กๆ ๑ แห่งหนึ่งจนเกษียณอายุตอน 65 ปี

หลังการเกษียณเขารู้สึกว่าชีวิตตัวเองไร้ค่าจนอยากคิดฆ่าตัวตาย แต่แล้วก็คิดว่าเขามีสิ่งที่ดีคือการปรุงอาหาร จึงได้กลับไปที่บ้านและทอดไก่ที่ซื้อมาด้วยการปรุงที่คิดค้นขึ้นมา จนเป็นที่รู้จักในนาม Kentucky Fried Chicken หรือ KFC นั่นเอง

บทความที่ 6

ชาวเกาะ ตำนานแห่งความผูกพัน สู่ความฝัน จนก้าวสู่ความสำเร็จ

จุดเริ่มต้นที่เกิดจากขึ้นจากคุณพ่ออำพล –คุณแม่จรีพร เทพผดุงพร คู่สามีภรรยาทำอาชีพค้าขายเปิดร้านขายมะพร้าวอยู่บริเวณตลาดท่าเตียน เขตพระนครริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตลอดระยะเวลา กว่า 50 ปี จนทำให้สามารถก่อตั้งเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด อุดมมะพร้าว โดยรับมะพร้าวมาจากเกษตรกรทางภาคใต้มาจำหน่ายต่อทั่วประเทศ

ด้วยความมุ่งมั่น ซื่อสัตย์ ต่อลูกค้าด้วยดีตลอดมา ด้วยประสบการณ์จากการทำธุรกิจมะพร้าวมาอย่างยาวนานของครอบครัวเทพผดุงพรด้วย ความรัก ความเชื่อ, และความมุ่งมั่นจนสามารถก่อตั้ง โรงงานกะทิแห่งแรก ภายใต้การสนับสนุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ BOI ในปี พ.ศ.2519 ด้วยความมุ่งมั่นจากแรงบันดาลใจของ คุณเกรียงศักดิ์ เทพผดุงพร บุตรชายคนที่ 4 จาก ทั้ง 5 คน ที่ผูกพันกับการขายมะพร้าวมาตั้งแต่วัยเยาว์เพื่อผลิตสินค้าแปรรูปจากมะพร้าวออกสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศจน ด้วยท่านเชื่อมั่นว่าอนาคตกะทิสำเร็จรูปจะเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องการของ ตลาดทั่วโลก จากความฝันของเขา จึงได้กำเนิดริเริ่มเป็นกะทิสำเร็จรูปในชื่อ ชาวเกาะ จวบจนปัจจุบัน และก่อตั้งธุรกิจใหม่ของครอบครัวเทพผดุงพรภายใต้ชื่อ ”

บริษัท อำพลฟู้ดส์ โพรเซสซิง ” ในปี พ.ศ.2531 โดยมุ่งมั่นให้เป็นบริษัทอาหารชั้นนำระดับโลกของคนไทย
ผลิตสินค้าจากวัตถุดิบทางการเกษตรของไทย เช่น มะพร้าว ข้าว สมุนไพร ด้วยกระบวนการ ยู เอช ที เป็นราย
แรก ปัจจุบันอำพลฟู้ดส์ถือเป็นผู้นำด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มด้วยระบบจัดการและ
เทคโนโลยีที่ทันสมัย ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมและยังคงสืบทอดตำนาน อาหารไทยที่ควร
ค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ให้แก่ชาวไทยและผู้บริโภคทั่วโลก

ที่มา : <http://katichaokoh.com/history/>